

- Nº 1. Chorus 1 - ^{Altra Peregrini.} ^{La la memoria de Sedrell} I. Do bon mati. Madrigal a l'antiga. No és forma de madrigal, sinó de canço amb estrofes. Un partiticio brulant ben fet. No és acceptable acord. 3ª tenor compusos 13, 32 i 50. ^{Les modulacions mal conduïdes. Sembla que no aprèn.}
- II. La barca de naore. Enric Granados. In memoriam.
Una barcarola agradable.
- III. Roses de tardor. Antoni Nicolau. In memoriam
També agradable.
- IV. El ram d'or: Amadeu Vives: In memoriam
Es el més bonic. Tots són ben fets, però acadèmics i freds.

Nº 6 Sardana sense nom. Lema: Germanor.
Mal fet.

- Nº 9 I. La joia del cor.
No és res
- II. Les fogueres.
Incongruent i poca volta
- III. Maria. Canço popular. Harmonització bonjol.
- IV. L'ametller. Incongruent i bonjol
Tot plegat és obra d'un que té més aulicció que començament

Seguís -

(Chorus.)

Nº 11. I. Glor. (Fades del Canigó. No les de Monen binto.)

Poema molt llarg, amb solistes soprano i tenor.
Difícil d'execució i en cap manera propi per a mans
no massa divulgades com deu ser el cantell.
D'altra banda és bonjol.

II. L'Host de les monges. Monòton i bonjol. Llegir
no més els quatre primers compassos i les modula-
cions del darrer compass de la primera estrofa de la
pàg. 4.

III. Nocturn, amb grill. Monòton i bonjol. Llegir no-
més compassos 4 a 9

IV. Convit d'amor. Monòton i bonjol com els altres

Nº 13 I. Galada de Catalunya. Himne. Sis versos sempre ata-
pides i difícil

II. Nocturn. Sis versos que canten constantment sense
cap ventilació. Un solo de tenor que s'enfila
al si natural dues vegades. Molt difícil.
Hi ha un cert sentiment poètic.

III. Anacreontica. Sis versos. Un xic menys espès que
els altres. Sovint, per manca d'espai o de trag,
hi ha versos que doblen i triplicuen; això desequilibra
la sonoritat. Hi ha alguna cosa mal resolta.

IV. Germanor. Sis versos i encara divisi que les doblen. Un
xic més clar que els altres, però difícil; modulacions
dolentes per al cor. La poesia és molt estranya.
Sembla amorosa com patriòtica. Vol ésser barcelonina.

Clous 2

- Nº 14. I. Canzo de l'amor primera. L'òstina que queda
una mica coix d'estructura, perquè està ben
sentit. 4 vers i no difícil.
- II. Sent de pastor. Jònica. Potser queda una mica
mansa barcarola. Cinc vers. Fàcil.
- III. La barca vella. Jònica. Ben sentida i ben
resolta. Cinc vers. Delicada però no difícil.
- IV. Galada. Sardana. Ben sentida i ben resolta,
Quatre vers. No difícil.
Poemes ben escollides.

Nº 17 Recorts del Rosselló.

- I. Cant de Primavera. 6 vers amb piano obligat.
Fora concurs. Brungol.
- II. Lo Gorpallotet. 6 vers soles. Brungol. L'èscriptu-
ra a 6 vers consisteix en que els soprans dobline
invariablement els tenors i els contralts els tenors
II i els baritons.
- III. Nostre terra. 6 vers amb piano obligat. Fora con-
curs. Brungol.
- IV. Recorts del Rosselló. 6 vers amb piano obli-
gat. Fora concurs. Brungol.
Aquesta col·lecció és d'una innocència
d'infant.